

Uchwała nr 100/19
Sejmiku Województwa Mazowieckiego
z dnia 18 czerwca 2019 r.

**w sprawie skargi na Samodzielny Wojewódzki Zespół Publicznych Zakładów
Psychiatrycznej Opieki Zdrowotnej w Warszawie**

Na podstawie art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512) – uchwała się, co następuje:

§ 1.

Skargę pani [...] z dnia 22 kwietnia 2019 r. na funkcjonowanie Samodzielnego Wojewódzkiego Zespołu Publicznych Zakładów Psychiatrycznej Opieki Zdrowotnej w Warszawie uznaje się za bezzasadną.

§ 2.

Treść uchwały wraz z uzasadnieniem podlega doręczeniu skarżącej.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Mazowieckiego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący Sejmiku
Województwa Mazowieckiego

Marcin Podsędek

Uzasadnienie

W dniach 9 i 22 maja 2019 r. do Kancelarii Sejmiku, za pośrednictwem Zastępcy Dyrektora Departamentu Organizacji ds. Organizacyjno-Prawnych Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego w Warszawie, wpłynęła skarga pani [...] (dalej „Skarżąca”) z dnia 22 kwietnia 2019 r. na Samodzielny Wojewódzki Zespół Publicznych Zakładów Psychiatrycznej Opieki Zdrowotnej w Warszawie (dalej „Szpital”) wraz z jej uzupełnieniami datowanymi na dzień 5 i 19 maja 2019 r.

Przedmiotowa skarga zawiera szereg zarzutów dotyczących funkcjonowania Szpitala, w tym warunków pobytu pacjentów, skuteczności ich diagnozowania i leczenia oraz postawy i organizacji pracy personelu Szpitala.

Zdaniem Skarżącej Szpital jest w złym stanie technicznym, oddziały są przepełnione pacjentami, obsada salowych i sanitariuszy oraz pracowników technicznych jest niewystarczająca, organizacja pracy personelu poszczególnych oddziałów jest negatywna, występują czynniki wywołujące alergię i choroby zakaźne, a także pył i brud znajdujący się na wszystkich oddziałach z powodu remontu.

Jednocześnie Skarżąca krytycznie oceniła personel Szpitala, w tym sposób wykonywania obowiązków i przygotowanie zawodowe. Wskazała na brak empatii i odpowiedniej komunikacji. Zwróciła uwagę na agresję, pracę w stresie oraz potrzebę szkoleń. W swoich wystąpieniach Skarżąca nie wymieniła jednak konkretnych pracowników Szpitala, a jedynie wskazała: pielęgniarki, pielęgniarzy, sanitariuszy i salowe. W uzupełnieniu z dnia 19 maja 2019 r. Skarżąca przyznała, że są to jej własne obserwacje, a danych osobowych personelu nie pamięta z uwagi na przebywanie już w innej placówce medycznej. Skarżąca dla potwierdzenia swoich zarzutów nie opisała również konkretnych zdarzeń lub sytuacji, a jedynie zasugerowała zasięgnięcia opinii innych pacjentów Szpitala. Nie doprecyzowała i nie uzasadniła także stwierdzenia o nieskuteczności diagnozy i leczenia pacjentów. Zawarła natomiast sugestie dotyczące szkoleń, oceny pracy i motywacji pracowników Szpitala, powołując się na własną wiedzę i doświadczenie zawodowe.

Zgodnie z § 41b ust. 2 i 3 Statutu Województwa Mazowieckiego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 145/09 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 września 2009 r. w sprawie Statutu Województwa Mazowieckiego (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2019 r. poz. 1460), skarga została przekazana Zarządowi Województwa, celem ustosunkowania się, a następnie wraz ze stanowiskiem Zarządu przekazana do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji.

Zarząd Województwa odnosząc się do zarzutów zawartych w skardze poinformował, że z wyjaśnień złożonych w przedmiotowej sprawie przez dyrektora Szpitala wynika, że Skarżąca była pacjentką Szpitala ponad dwa tygodnie - w okresie, kiedy w placówce trwał remont jednego z oddziałów, obejmujący roboty budowlano-montażowe, wymianę instalacji wewnętrznych, elektrycznych i teletechnicznych. W związku z tym niedogodności opisane w skardze miały związek z prowadzonymi pracami remontowymi. Działania te były jednak konieczne i mają na celu poprawę warunków hospitalizacji pacjentów.

W zakresie dotyczącym niewystarczającej – w opinii Skarżącej – obsady salowych, sanitariuszy i pracowników technicznych, wskazać należy, że dyrektor Szpitala co roku sporządza plan zatrudnienia, określający potrzeby na oddziałach Szpitala, aby zapewnić odpowiednią ilość personelu. Kontrola planowa przeprowadzona w Szpitalu w 2018 r. m.in. w zakresie zatrudnienia, nie wykazała niedoborów kadry medycznej w roku poprzedzającym kontrolę, czy też niezachowania minimalnych norm zatrudnienia pielęgniarek.

Odnosząc się do licznych zastrzeżeń i uwag dotyczących pracowników Szpitala oraz skuteczności diagnozowania i leczenia pacjentów, podkreślić należy, że jedynie pracodawca uprawniony jest do oceny prawidłowości wykonywania obowiązków przez podległych mu pracowników, a ocena skuteczności procesu hospitalizacji pacjentów wykracza poza kompetencje organu tworzącego Szpital. Według wyjaśnień uzyskanych od dyrektora

Szpitala, personel placówki dokłada wszelkich starań, żeby zapewnić bezpieczeństwo pacjentom oraz zminimalizować dyskomfort związany z modernizacją Szpitala.

Niemniej jednak nie sposób odmówić Skarżącej prawa do subiektywnych opinii i spostrzeżeń, jednakże w ocenie dyrektora Szpitala pacjenci traktowani są z należytą troską i empatią. Natomiast, zdaniem Zarządu Województwa, ogólnikowy charakter zarzutów niepowiązanych z konkretnymi osobami lub zdarzeniami, nie daje możliwości precyzyjnego odniesienia się do sformułowań i ocen zawartych w skardze.

W świetle powyższych ustaleń, pomimo potwierdzenia informacji o niedogodnościach związanych z prowadzonymi w Szpitalu pracami remontowymi, Sejmik Województwa Mazowieckiego skargę z dnia 22 kwietnia 2019 r. na Samodzielny Wojewódzki Zespół Publicznych Zakładów Psychiatrycznej Opieki Zdrowotnej w Warszawie wraz z jej uzupełnieniami datowanymi na dzień 5 i 19 maja 2019 r. uznał za bezzasadną.

W kwestii oceny procedur medycznych organem właściwym do rozpatrzenia skargi jest Wojewoda Mazowiecki bądź Naczelna Izba Lekarska.

Jednocześnie informuje się, że zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.): „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia skarżącego.”.